

PS | PARTIT
SOCIALDEMÒCRATA

PRESENTACIÓ DE LES PROPOSTES DE REFORMA TRIBUTÀRIA DEL PS DAVANT DE LA EMPRESA FAMILIAR ANDORRANA I LA CAMBRA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I SERVEIS D'ANDORRA

Els agraeixo la seva invitació.

La nostra intenció és presentar-los les línies generals de la reforma fiscal que proposem. I fer-ho a partir de l'exposició, per part del professor Josep Maria Duran, de l'estudi que li vam encomanar i que ha enllestit aquest estiu.

Així doncs no es tracta, encara no, d'exposar el nostre programa sinó de presentar les idees fonamentals de la reforma fiscal que entenem necessària per Andorra i la seva economia productiva.

Cal que les coses funcionin. I no funcionen. Que hi hagi progrés i ara s'ha estancat, que el benestar no estigui amenaçat. I ara ho està.

La comparació amb els altres països –el Sr. Albert Pintat ho va fer la setmana passada en la presentació de l'Informe de la Cambra– pot ser un exercici de diversió i de dissimulació de la pròpia responsabilitat però no és cap solució. Qualsevulla societat troba la seva referència més positiva en el propi convenciment que pot superar les seves debilitats i crisis.

Els parlo des d'aquest convenciment i des d'aquesta confiança.

La situació econòmica d'Andorra no és bona. En coneixem les causes: unes reformes necessàries sempre ajornades, un dèficit pressupostari preocupant, un endeutament públic creixent.

Què cal fer?

Sobretot no ens hem de perdre en debats equivocats.

De quin mal patim?

- Un fort endeutament públic,
- Una taxa de creixement globalment insuficient i negativa en diversos i importants sectors d'activitat,
- Una inversió mediocre,
- Una etiqueta de paradís fiscal i una mala consideració de país que no coopera de manera transparent amb els seus veïns.

Aquest desordre –estem d'acord també amb el vostre diagnòstic, senyor President– no és conjuntural sinó estructural: la regulació del nostre aparell econòmic no és bona. I la nostra relació amb la Unió Europea necessita avançar.

El govern del Sr. Pintat s'ha entestat en fer viure l'Estat per sobre dels seus mitjans, en un núvol de fantasia.

Però ho ha fet debades, cada dia paguem, tots plegats, empresaris i ciutadans, les conseqüències d'aquesta tossuda voluntat de negar l'evidència.

Fa anys que l'Administració pública està vivint més enllà, per damunt, del que ens podem permetre, atès el dèficit pressupostari i l'endeutament públic. L'Estat no té els ingressos necessaris per aportar a l'economia l'empenta que li cal. Mentre la majoria de països reforça la inversió i el paper de l'Estat per estimular el consum i el creixement, el Govern fa una forta retallada en el pressupost.

Però per argumentar la inversió i donar suport a les empreses, per produir i per poder exportar, calen tres condicions:

- a) Reorientar la despesa pública, estalviant quan calgui.
- b) Augmentar els ingressos tributaris, és a dir crear un marc fiscal sòlid, homologable, equitatiu i just que obri les portes a la inversió estrangera productiva;
- c) I també, caldrà, però d'això els voldria parlar un altre dia, establir una bona i ferma associació amb la Unió Europea.

Tres breus apunts:

- 1- Fa ja tretze anys que anem arrossegant un sistema fiscal que no està adaptat ni a la realitat de l'empresa andorrana ni a les necessitats de recaptació d'un estat modern. El desplegament de l'ISI ha estat la demostració que el govern actual no té un projecte clar ni vol crear un marc tributari just i equitatiu.

Necessitem redreçar la situació. Cal fer-ho ràpidament, perquè el país ja ha perdut massa temps.

- 2- El sistema fiscal és un indicador internacional de com un país és capaç d'organitzar-se per recaptar i redistribuir els recursos entre el seu teixit social i empresarial. I de la seguretat jurídica que ofereix tant als emprenedors nacionals com als inversors estrangers.

Necessitem amb tota urgència convèncer Europa que tenim unes institucions que gestionen amb seriositat els afers públics. Fent-ho així donarem més solidesa a l'empresa andorrana.

- 3- Proposem doncs un marc tributari modern, suficient per poder garantir recursos, equitatiu és a dir just. I és també eficient i senzill.

Els ho dic amb la confiança i el convenciment que el nostre equip ha fet la feina que ens permet conèixer el resultat del model que ara els exposarà el professor Duran.

Ja hem traduït en xifres, mitjançant simulacions, la nostra proposta. Això em permet avançar **sis avantatges diferencials** molt importants:

1. Guany de competitivitat de tota l'economia: el pas a la imposició per IVA així com la dels impostos especials (tabac, alcohol, carburants), amb la correlativa eliminació de l'IMI, l'ISI i l'IAC, contribueix a una significativa millora de la competitivitat de tots els sectors de l'economia per l'efecte d'una menor recaptació tributària per aquests conceptes així com per la neutralitat, i la major simplicitat, comprensió i transparència d'aquests impostos.
2. L'estructura fiscal és homologable i obre realment les portes a totes les possibilitats d'acords i convenis de doble imposició, especialment amb els països veïns, i per tant al creixement econòmic.
3. L'impost sobre les rendes del treball és un impost que té un pes baix dins l'estructura d'ingressos, inferior al 5% del total; el 84% de la població activa n'estarà exempt (o el pagarà només un 16% de la població activa).
4. FEDA/STA: el cànon del 10% baixarà al tipus impositiu de l'IVA i es reduiran els dividends que les parapúbliques pagaran al Govern: ambdues mesures suposen una important baixada de les factures als ciutadans i empreses de dos serveis fonamentals.
5. L'ampliació de les bases imposables permet augmentar els ingressos a un nivell en que, amb una bona gestió, és possible assolir l'equilibri pressupostari, una de les peces angulars de l'estabilitat i del creixement econòmic i social futur.
6. L'impost sobre beneficis es paga quan es guanyen diners i es paga menys o es deixa de pagar en crisi.

Moltes gràcies per la seva atenció.

Andorra la Vella, 25 de setembre del 2008